

γῆ τῇδε κάμοὶ δαδύον οὐ συκρὸν τίνει. 635

ἄγω σεβισθεὶς οὕποτ' ἐκβαλῶ χάριν

τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.

[εἴτ' ἐνθάδ' ἥδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, δέ νιν

τάξιν φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,

τόδ' ἥδὺ μᾶλλον, Οἰδίπους, δίδωμί σοι

κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίδομαι.]

ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗ. τί δῆτα χρήζεις; ή 'σ δόμους στείχειν ἐμούς;

ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἔστ'. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε —

ΘΗ. ἐν ω̄ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 640

ΟΙ. ἐν ω̄ ορατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβλητώτων.

ΘΗ. μέγ' ἀν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.

ΟΙ. εἰ δοί γ' ἀπερ φῆς ἐμμενεῖ τελεῖν ἐμοί.

ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός οὐδὲ μὴ προδῶ.

ΟΙ. οὕτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ω̄ς κακὸν πιστώσομαι. 645

ΘΗ. οὕκουν πέρα γ' ἀν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.

ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' οὐκος σ' ἔχει;

ΟΙ. ἡξουσιν ἀνδρες — ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδε ἔσται μέλον.

636. σεβισθεὶς A. L. σεβασθεὶς B. K. T. V.

637. ἔμπολιν mss. ἔμπολιν Musgr. (Confer ἔγχωρος, ἔνδημος, ἔνοικος, ἔντοπος, ἔγγαιος, ἔγγενής.) ἔμπεδον Herw.

638 sq. εἰ δ' — εἰ δ' — ] Lege εἴτ' — εἴτ' — . Cf. O. R. 91.

638—641. Spurios hos versus habet Dind., duos postremos Nauck.

639. εἴτ' L. εἰ δ' al. Cf. O. R. 92. ἐτοῦμος εἰπεῖν εἴτε καὶ στείχειν ἔσω. μέτα τόδ' A. K. μέτα τὸ δ' L. T. Cf. O. R. 407. δεῖ δ' — ὅπως — λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

640 sq. proscribit Nauck.

640. τούτων mss. Dedi μᾶλλον. Οἰδίπους A. B. Οἰδίπου K. L.

643. ἢ K. ἢ A. L. ἐς B. T. V. Lege ἢ 'σ.

644. ἦν mss. Dedi ἔστ'.

647. μέγ' ἀν λέγοις mss. Qu. μέγ' ἐννέπεις, aut μέγα δὴ λέγεις. Tentabam etiam μέγ' ὀφέλημα τῆς συνουσίας λέγεις. ξυνουσίας (sic) B. K.

648. Qu. θάρσει ('σ) τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. τελοῦντί μοι mss. Dedi τελεῖν ἐμοί.

651. πέρα mss. Qu. πλέον.

653. ἀνδρες mss. Scrib. ἀνδρες.